

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

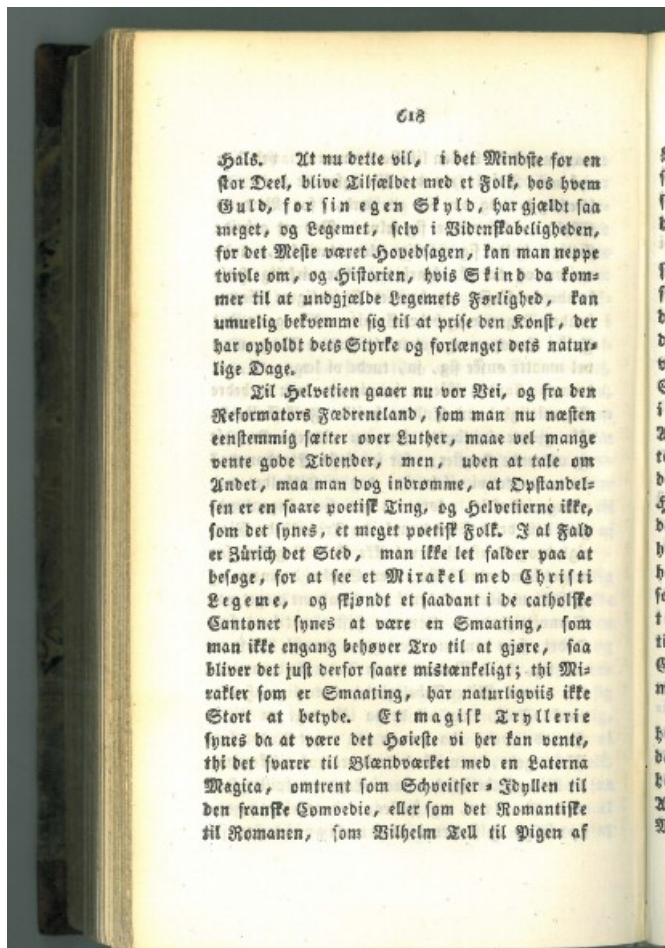
Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 618. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_309A-txt-shoot-idm13756/facsimile.pdf (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

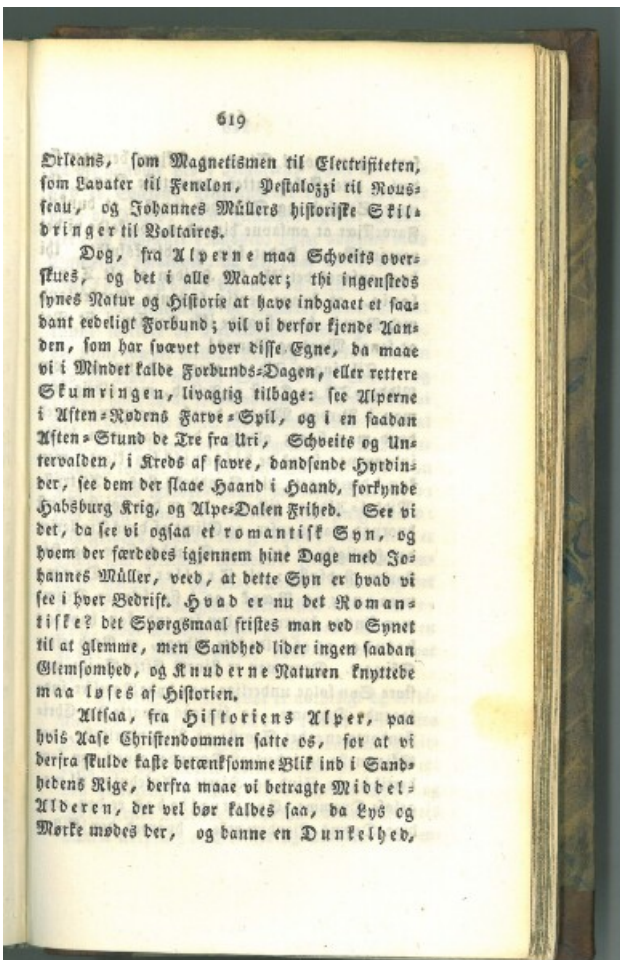
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hals. At nu dette vil, i det Mindste for en stor Deel, blive Tilfaldet med et Folk, hos hvem Guld, for sin egen Skyld, har gjædt saa meget, og Begjæret, selv i Videnskabeligheden, for det Meste været Hovedsagen, kan man neppe tvivle om, og Historien, hvis Skind da kommer til at undgjelde Begjærets Færlighed, kan umulig befremme sig til at prise den Konst, der har opholdt dets Styrke og forlænget dets naturlige Dage.

Til Helvetien gaar nu vor Vej, og fra den Reformators Fædreland, som man nu næsten eenstemmig sætter over Luther, maae vel mange vente gode Tidender, men, uden at tale om Andet, maa man dog indrømme, at Dyrskabelsen er en saare poetisk Ting, og Helvetierne ikke, som det synes, et meget poetisk Folk. I al Fald er Zürich det Sted, man ikke let falder paa at besøge, for at see et Mirakel med Christi Begjæret, og Hjøndt et saadant i de catholske Cantoner synes at være en Smaating, som man ikke engang behøver Tro til at gjøre, saa bliver det just derfor saare mistænkeligt; thi Mirakler som er Smaating, har naturligvis ikke Stort at betyde. Et magisk Artyllerie synes da at være det Høieste vi her kan vente, thi det svarer til Blændværket med en Laterna Magica, omtrent som Schveitzer = Tdyllen til den franske Comoedie, eller som det Romantiske til Romanen, som Wilhelm Tell til Pigen af

Deleans, som Magnetismen til Electrisiteten, som Lavater til Fenelon, Pestalozzi til Rousseau, og Johannes Müllers historiske Skildringer til Voltaires.

Dog, fra Alperne maae Schveits overskues, og det i alle Maader; thi ingensteds synes Natur og Historie at have indgaaet et saadant edeligt Forbund; vil vi derfor kjende Landet, som har soævet over disse Egne, da maae vi i Mindet kalde Forbunds-Dagen, eller rettere Skumringen, uvagtig tilbage: see Alperne i Aften = Nodens Farve = Syll, og i en saadan Aften = Stund de Tre fra Uri, Schveits og Unterwalden, i Kredts af favre, bandsende Hyrdinder, see dem der slaae Haand i Haand, forkynde Habsburgs Krig, og Alpe-Dalens Frihed. See vi det, da see vi ogsaa et romantisk Syn, og hoem der særdeles igjennem hine Dage med Johannes Müller, veed, at dette Syn er hvad vi see i hver Bedrift. Hvad er nu det Romantiske? det Spørgsmaal stiles man ved Synet til at glemme, men Sandhed lider ingen saadan Glemfomsomhed, og Knuderne Naturen knyttebe maa løses af Historien.

Altsaa, fra Historiens Alper, paa hvis Kase Christendommen satte os, for at vi derfra skulde kaste betænksomme Blik ind i Sandhedens Rige, derfra maae vi betragte Midtelt-Alderen, der vel bør kaldes saa, da Lys og Mørke mødes der, og banne en Dunkelhed,

